

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Please note that this form will work correctly only with Adobe Reader 9 Upwards (download available from www.adobe.com).
Please save a copy of this form locally before filling it in using Adobe Reader, then print it and post it to the Court.

ENG - 2022/2

Application Form

About this application form

This form is a formal legal document and may affect your rights and obligations. Please follow the instructions given in the "Notes for filling in the application form". Make sure you fill in all the fields applicable to your situation and provide all relevant documents.

Warning: If your application is incomplete, it will not be accepted (see Rule 47 of the Rules of Court). Please note in particular that Rule 47 § 2 (a) requires that a concise statement of facts, complaints and information about compliance with the admissibility criteria MUST be on the relevant parts of the application form itself. The completed form should enable the Court to determine the nature and scope of the application without recourse to any other submissions.

Barcode label

If you have already received a sheet of barcode labels from the European Court of Human Rights, please place one barcode label in the box below.

Reference number

If you already have a reference number from the Court in relation to these complaints, please indicate it in the box below.

A. The applicant

A.1. Individual

This section refers to applicants who are individual persons only. If the applicant is an organisation, please go to section A.2.

1. Surname

2. First name(s)

3. Date of birth

 e.g. 31/12/1960
D D M M Y Y Y Y

4. Place of birth

5. Nationality

 Finnish

6. Address

7. Telephone (including international dialling code)

8. Email (if any)

9. Sex

☒ male

☐ female

A.2. Organisation

This section should only be filled in where the applicant is a company, NGO, association or other legal entity. In this case, please also fill in section D.1.

10. Name

11. Identification number (if any)

12. Date of registration or incorporation (if any)

 e.g. 27/09/2012
D D M M Y Y Y Y

13. Activity

14. Registered address

15. Telephone (including international dialling code)

16. Email

B. State(s) against which the application is directed

17. Tick the name(s) of the State(s) against which the application is directed.

☐ ALB - Albania	☐ ITA - Italy
☐ AND - Andorra	☐ LIE - Liechtenstein
☐ ARM - Armenia	☐ LTU - Lithuania
☐ AUT - Austria	☐ LUX - Luxembourg
☐ AZE - Azerbaijan	☐ LVA - Latvia
☐ BEL - Belgium	☐ MCO - Monaco
☐ BGR - Bulgaria	☐ MDA - Republic of Moldova
☐ BIH - Bosnia and Herzegovina	☐ MKD - North Macedonia
☐ CHE - Switzerland	☐ MLT - Malta
☐ CYP - Cyprus	☐ MNE - Montenegro
☐ CZE - Czech Republic	☐ NLD - Netherlands
☐ DEU - Germany	☐ NOR - Norway
☐ DNK - Denmark	☐ POL - Poland
☐ ESP - Spain	☐ PRT - Portugal
☐ EST - Estonia	☐ ROU - Romania
☒ FIN - Finland	☐ RUS - Russian Federation*
☐ FRA - France	☐ SMR - San Marino
☐ GBR - United Kingdom	☐ SRB - Serbia
☐ GEO - Georgia	☐ SVK - Slovak Republic
☐ GRC - Greece	☐ SVN - Slovenia
☐ HRV - Croatia	☐ SWE - Sweden
☐ HUN - Hungary	☐ TUR - Türkiye
☐ IRL - Ireland	☐ UKR - Ukraine
☐ ISL - Iceland	

* On 16 September 2022 the Russian Federation ceased to be a Party to the European Convention on Human Rights.

C. Representative(s) of the individual applicant

An individual applicant does not have to be represented by a lawyer at this stage. If the applicant is not represented please go to section E.

Where the application is lodged on behalf of an individual applicant by a non-lawyer (e.g. a relative, friend or guardian), the non-lawyer must fill in section C.1; if it is lodged by a lawyer, the lawyer must fill in section C.2. In both situations section C.3 must be completed.

C.1. Non-lawyer

18. Capacity/relationship/function

19. Surname

20. First name(s)

21. Nationality

22. Address

23. Telephone (including international dialling code)

24. Fax

25. Email

C.2. Lawyer

26. Surname

27. First name(s)

28. Nationality

29. Address

30. Telephone (including international dialling code)

31. Fax

32. Email

C.3. Authority

The applicant must authorise any representative to act on his or her behalf by signing the first box below; the designated representative must indicate his or her acceptance by signing the second box below.

I hereby authorise the person indicated above to represent me in the proceedings before the European Court of Human Rights concerning my application lodged under Article 34 of the Convention.

33. Signature of applicant

34. Date

e.g. 27/09/2015

D D M M Y Y Y Y

I hereby agree to represent the applicant in the proceedings before the European Court of Human Rights concerning the application lodged under Article 34 of the Convention.

35. Signature of representative

36. Date

e.g. 27/09/2015

D D M M Y Y Y Y

Electronic communication between the representative and the Court
 address)

If you wish to use the eComms system, please provide the existing eComms account email

By completing this field you agree to using the eComms system.

D. Representative(s) of the applicant organisation

Where the applicant is an organisation, it must be represented before the Court by a person entitled to act on its behalf and in its name (e.g. a duly authorised director or official). The details of the representative must be set out in section D.1.

If the representative instructs a lawyer to plead on behalf of the organisation, both D.2 and D.3 must also be completed.

D.1. Organisation official

38. Capacity/relationship/function (please provide proof)

39. Surname

40. First name(s)

41. Nationality

42. Address

43. Telephone (including international dialling code)

44. Fax

45. Email

D.2. Lawyer

46. Surname

47. First name(s)

48. Nationality

49. Address

50. Telephone (including international dialling code)

51. Fax

52. Email

D.3. Authority

The representative of the applicant organisation must authorise any lawyer to act on its behalf by signing the first box below; the lawyer must indicate his or her acceptance by signing the second box below.

I hereby authorise the person indicated in section D.2 above to represent the organisation in the proceedings before the European Court of Human Rights concerning the application lodged under Article 34 of the Convention.

53. Signature of organisation official

54. Date

e.g. 27/09/2015

0 0 M M Y Y Y Y

I hereby agree to represent the organisation in the proceedings before the European Court of Human Rights concerning the application lodged under Article 34 of the Convention.

55. Signature of lawyer

56. Date

e.g. 27/09/2015

0 0 M M Y Y Y Y

E. eComms communication between the representative and the Court

If you wish to communicate with the Court via eComms, please provide the existing eComms account email address)

By completing this field you agree to using the eComms system.

Subject matter of the application

All the information concerning the facts, complaints and compliance with the requirements of exhaustion of domestic remedies and the four-month time-limit laid down in Article 35 § 1 of the Convention must be set out in this part of the application form (sections E, F and G). It is not acceptable to leave these sections blank or simply to refer to attached sheets. See Rule 47 § 2 and the Practice Direction on the institution of proceedings as well as the "Notes for filling in the application form".

E. Statement of the facts

58.

The application concerns a parking enforcement case which developed into a structural failure of judicial review in Finland.

The applicant parked his vehicle in Turku using the officially approved ParkMan digital parking system. Despite the payment being valid, the municipal parking enforcement authority imposed a parking penalty fee based on an internal municipal interpretation which tightened the requirements of section 40 of the Finnish Road Traffic Act beyond its wording and legislative intent.

The applicant contested the penalty, arguing that the authority had exceeded its statutory powers.

Statement of the facts (continued)

59.

The case was examined by the Turku Administrative Court. Instead of determining whether a parking offence had occurred or not, the court annulled the parking penalty fee on the ground that the alleged offence was "minor" and replaced the statutory penalty with a "remark" (huomautus).

Finnish law does not recognise a "remark" as a judicial sanction in parking enforcement matters. A parking offence either exists, in which case a penalty must be imposed, or it does not exist, in which case the penalty must be annulled. The court thus introduced a sanction unknown to law and failed to determine the core legal issue.

This approach simultaneously:

avoided declaring the parking enforcement practice unlawful,

prevented the formation of binding judicial precedent, and

exceeded the court's own jurisdiction.

Statement of the facts (continued)

60.

The applicant sought leave to appeal to the Supreme Administrative Court (KHO). Leave to appeal was refused without any substantive examination of the legality of the parking enforcement practice or the administrative court's creation of an extra-statutory sanction.

Despite the absence of any substantive judicial determination, the applicant was required to pay a court fee of 610 euros. The applicant challenged the fee, arguing that charging for proceedings in which no substantive judicial review had taken place was manifestly unfair. The Supreme Administrative Court rejected the request.

The applicant appealed this decision to the Helsinki Administrative Court, which dismissed the appeal and imposed an additional court fee of 310 euros. The applicant was thereby required to pay a total of 920 euros for proceedings in which no court examined the substance of the alleged offence or the legality of the authorities' actions. Further appeal was expressly barred by law.

The applicant does not ask the Court to review the correctness of the parking enforcement as such, but the absence of any lawful judicial determination of the dispute.

F. Statement of alleged violation(s) of the Convention and/or Protocols and relevant arguments

61. Article invoked
Article 6 §1 – Right to a fair
hearing

Explanation

First, the municipal parking authority exceeded its statutory powers by applying a local practice that tightened national legislation without legal basis.

Second, the Turku Administrative Court failed to determine whether a parking offence had occurred and instead replaced the statutory penalty with a "remark", a sanction unknown to Finnish law. By doing so, the court exceeded its jurisdiction and avoided a lawful determination of the dispute.

Third, the Supreme Administrative Court refused leave to appeal, thereby preventing any substantive review of either the authority's conduct or the administrative court's ultra vires decision.

The applicant was thus deprived of a determination of his civil rights "in accordance with law". The proceedings were arbitrary, internally inconsistent, and failed to meet the requirements of legal certainty and foreseeability inherent in Article 6.

Statement of alleged violation(s) of the Convention and/or Protocols and relevant arguments (continued)

62. Article invoked
Article 13 – Right to an effective
remedy

Explanation

The applicant further alleges a violation of Article 13 of the Convention.

Although formal remedies existed, none of them provided an effective means of challenging:

the parking authority's excess of powers,

the administrative court's creation of a non-statutory sanction, or

the refusal of the higher court to examine the substance of the case.

Despite this, the applicant was required to pay substantial court fees. The challenge against these fees was itself subject to a statutory appeal ban, leaving the applicant without any effective domestic remedy against being charged for proceedings lacking substantive judicial review.

The remedies available were therefore formal but ineffective.

G. Compliance with admissibility criteria laid down in Article 35 § 1 of the Convention

For each complaint, please confirm that you have used the available effective remedies in the country concerned, including appeals, and also indicate the date when the final decision at domestic level was delivered and received, to show that you have complied with the four-month time-limit.

63. Complaint Violation of Articles 6 §1 and 13	Information about remedies used and the date of the final decision The applicant exhausted all available and effective domestic remedies. The parking penalty was challenged before the Turku Administrative Court. Leave to appeal was sought from the Supreme Administrative Court and refused. The court fee imposed by the Supreme Administrative Court was challenged through an objection procedure and subsequently appealed to the Helsinki Administrative Court. The Helsinki Administrative Court dismissed the appeal and imposed an additional court fee. Further appeal was expressly prohibited by national law (Court Fees Act, section 11). The final domestic decision was delivered on 14 January 2026. This application is lodged within the four-month time-limit.
---	--

64. Is or was there an appeal or remedy available to you which you have not used?

☐ Yes☐ No

65. If you answered Yes above, please state which appeal or remedy you have not used and explain why not

H. Information concerning other international proceedings (if any)

56. Have you raised any of these complaints in another procedure of international investigation or settlement?

☒ Yes☐ No

57. If you answered Yes above, please give a concise summary of the procedure (complaints submitted, name of the international body and date and nature of any decisions given)

The applicant previously lodged an application with the Court (Application no. 24902/25), which was declared inadmissible by a single-judge decision on 11 September 2025. That application concerned an earlier stage of the domestic proceedings and was submitted before the exhaustion of domestic remedies. At that time, the proceedings before the Helsinki Administrative Court had not yet been concluded, the second court fee (310 EUR) had not been imposed, and the statutory appeal ban had not yet become operative. The present application is based on a materially different and completed factual situation, including the final domestic decision of 14 January 2026, the cumulative imposition of court fees without any substantive judicial determination, and the explicit statutory prohibition of further appeal. The present application therefore does not concern the same matter within the meaning of Article 35 of the Convention.

58. Do you (the applicant) currently have, or have you previously had, any other applications before the Court?

 [YouTube](#)

☐ No

69. If you answered Yes above, please write the relevant application number(s) in the box below

1/25

I. List of accompanying documents

You should enclose full and legible copies of all documents. No documents will be returned to you. It is thus in your interests to submit copies, not originals. You MUST:

- arrange the documents in order by date and by set of proceedings;
- number the pages consecutively; and
- NOT staple, bind or tape the documents.

70. In the box below, please list the documents in chronological order with a concise description. Indicate the page number at which each document may be found

1.	1. Parking penalty notice issued by the City of Turku parking enforcement authority (3 July 2024)	p.	1
2.	2. Decision of the City of Turku parking enforcement authority on the objection request (9 September 2024)	p.	2
3.	3. Appeal to the Turku Administrative Court against the parking enforcement decision (17 September 2024)	p.	3
4.	4. Decision of the Turku Administrative Court annulling the parking penalty on the ground of "minor offence" and replacing it with a "remark" (huomautus), a sanction unknown to Finnish law (23 January 2025)	p.	6
5.	5. Appeal to the Supreme Administrative Court (KHO) against the decision of the Turku Administrative Court (31 January 2025)	p.	10
6.	6. Decision of the Supreme Administrative Court (KHO) refusing leave to appeal without substantive examination (2 July 2025)	p.	14
7.	7. Decision of the Supreme Administrative Court concerning the court fee (610 EUR) and rejection of the objection request (5 August 2025)	p.	17
8.	8. Appeal to the Helsinki Administrative Court against the decision concerning the court fee imposed by the Supreme Administrative Court (8 August 2025)	p.	22
9.	9. Decision of the Helsinki Administrative Court dismissing the appeal and imposing an additional court fee (310 EUR), with an explicit statutory ban on further appeal (14 January 2026)	p.	27
10.	10. Proof of payment (receipt) for the court fee imposed (610 EUR)	p.	32
11.		p.	
12.		p.	
13.		p.	
14.		p.	
15.		p.	
16.		p.	
17.		p.	
18.		p.	
19.		p.	
20.		p.	
21.		p.	
22.		p.	
23.		p.	
24.		p.	
25.		p.	

Any other comments

Do you have any other comments about your application?

71. Comments

The Helsinki Administrative Court imposed an additional court fee of 310 EUR in its final decision of 14 January 2026. At the time of lodging this application, the invoice for that fee has not yet been issued. A copy will be provided to the Court upon receipt, if necessary.

Declaration and signature

I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.

72. Date

15/01/2026

e.g. 27/09/2015

D M Y Y Y Y

The applicant(s) or the applicant's representative(s) must sign in the box below.

73. Signature(s) ☒ Applicant(s) ☐ Representative(s) - tick as appropriate

Confirmation of correspondent

If there is more than one applicant or more than one representative, please give the name and address of the one person with whom the Court will correspond. Where the applicant is represented, the Court will correspond only with the representative (lawyer or non-lawyer).

74. Name and address of ☐ Applicant ☐ Representative - tick as appropriate

The completed application form should be signed and sent by post to:

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

Turun kaupunki Pysäköintivirasto
Åbo stad Parkeringsdirektion

PYSÄKÖINTIVIRHEMAKSU FELPARKERINGSavgift

Ref. nr / Reg. nr:

Autonro / Registrat nr:

342453

Aika / Tid:

03.07.24 12:45

Ajoneuro / Fordon:

Hetmaa

Pakka / Paket:

Tuusepurinkatu 2 / Tuusepurinkatu 2

Tarkastaja / P. Anst.:

82 Stenroos Kalevi

KATTO TIEDOT / SEE OIKAISUVAITIMUS:

<http://turku.fi/ulkalustusselitys>

Ohjeita kiikotuspöytä / Se beaktiden

Syy / Orsak:

Pysäköintiaika-ajanvajeen vuoksi
jätettiin. VTL 40 § 1 mom / Understannet att
enig parkeringstiden mer den maximala
parkeringstiden begreppet enligt VTL 40 § 1
mom

Lisämerkit / Tilläggsuppgifter:

Saajan tilinumero
Mottagarens kontonummer

DABAFINN

FI10 8000 1300 8805 96

Saaja / Mottagare

Turun kaupunki

Pysäköintivirasto

MAKSETTAVUUS ON KÄYTETTÄVÄ VITENUMERON
VIA BETALNING OCH REFERENSNUMMEREN ANVÄNDNING

Vitenumero

3424531

Ref. nr

Talut päivä

02.08.2024

Förf. dag

Maksettava

60,00

den betala

EUR

Pysäköintivirasto

PL/PM 500,20101 TURKU

07-2624015 Ma - Pe / Må - Fr 9.00 - 12.00

<http://turku.fi/ulkalustusselitys>

Turun kaupunki
Pysäköinninvalvoja
PI 500
20101 TURKU

Päätös oikaisuvaatimukseen

Päivämäärä	Asianumero	Päätösnumero
9.9.2024	342453	202403339

Pysäköintivirheen laatu Pysäköinnin alkamisajan ilmoittamatta jättäminen. TLL 40 § 1 mom

Virheen tekopaikka Tuureporinkatu 2

Virheen tekopaika 3.7.2024 12:45

Ajoneuvo [REDACTED]

Oikaisuvaatimus esitetty 03.07.2024 kirjallisesti

Oikaisuvaatimus koskee 28.08.2024 lähetettyä maksuvaatimusta

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksen sisältö on asiakkaan toimittamassa asiakirjassa.

Hankittu selvitys

Tapahtumasta otettujen valokuvien tarkastelu.

Ratkaisu

Oikaisuvaatimus hyväksytään virhemaksun korotuksen osalta ja maksun korotusosa (14 euroa) poistetaan. Muilta osin oikaisuvaatimus hylätään. Itse pysäköintivirhemaksun suorittamatta jättämisestä määräaikana seuraa maksun korotus 14 eurolla. Pysäköintivirhemaksun suorittamatta jättäminen uuden määräajan kuluessa johtaa maksun korotukseen 14 eurolla. Pysäköintivirhemaksun uusi eräpäivä on 10.10.2024.

Perustelut

Alkuperäistä oikaisuvaatimusta ei ole vastaanotettu järjestelmävirheen vuoksi. Ajoneuvo on pysäköity ilmoittamatta pysäköinnin alkamisaikaa. Tieliikennelain mukaisesti, jos pysäköinnin enimmäisaikaa on liikennemerkein rajoitettu, ajoneuvoa ei saa pysäköidä ilmoittamatta pysäköinnin alkamisaikaa. Pysäköinnin alkamisaika on sijoitettava pysäköinnin ajaksi näkyvälle paikalle ajoneuvon sisäpuolelle niin, että pysäköinnin alkamisaika (kiekko, paperilappu tms.) on ulkoapäin selvästi luettavissa. Paikka johon ajoneuvo on pysäköity, on maksuton, mutta aikarajoitettu. Pysäköintimaksu ei siis näin ollen korvaa pysäköinnin alkamisajan ilmoittamista.

Sovelletut oikeusohjeet

Tieliikennelaki 40 § 1 mom. Laki pysäköinninvalvonnasta 15 §.

Pysäköinninvalvojan sähköinen allekirjoitus

Tommi Hietanen

Tiedoksianto

Jätetty postin kuljetettavaksi 12.09.2024

Valitusosoitus liitteenä

Lisätiedot

Puhelin avoinna arkisin klo 9.00-12.00
Vi betjänar per telefon vardagar klockan
9.00-12.00. Puh./Tel. 02-2624015

Hallinto-oikeudelle

Valittaja:

Vastapuoli:

Turun kaupungin pysäköinninvalvonta
PL 500, 20101 Turku

Asia:

Valitus pysäköintivirhemaksusta, joka on annettu 3.7.2024, ja oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä.

Päätös, josta valitetaan:

Turun kaupungin pysäköinninvalvonta on tehnyt päätöksen, jonka mukaan pysäköintivirhemaksu on aiheellinen ja oikaisuvaatimus on hylätty. Päätös perustuu Tieliikennelain (TLL) 40 §:ään.

Valitusaika:

Tämä valitus on tehty laillisen valitusajan kuluessa, joka on 30 päivää siitä, kun valittaja on saanut tiedon oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä.

Valitusperusteet

1. Pysäköinnin alkamisaika on ilmoitettu lain mukaisesti

Pysäköin autoni 3.7.2024 Turun Tuureporinkadulle, aikarajoitetulle pysäköintialueelle, jossa pysäköinti on maksutonta enintään kahden tunnin ajan. Käytin ParkMan-sovellusta, joka on Turun kaupungin hyväksymä digitaalinen maksutapa pysäköinnin rekisteröimiseksi. Vaikka pysäköinti oli maksutonta, maksoin pysäköinnistä sovelluksen kautta varmistaakseni, että pysäköinti on asianmukaisesti hoidettu. Pysäköinti alkoi klo 11.04 ja päättyi klo 12.54, mikä on sovelluksen lokitiedoista todennettavissa.

Tieliikennelain (TLL) 40 § edellyttää, että pysäköinnin alkamisaika on ilmoitettava "selkeästi havaittavalla tavalla." Koska laki ei määrittele tarkemmin, miten tämä ilmoitus on tehtävä, ParkMan-sovelluksen käyttö täyttää lain vaatimuksen. Sovelluksen käyttämä aikaleima on yhtä luotettava ja selkeästi havaittava kuin perinteiset menetelmät, kuten parkkikiekko. Kaupunki tarjoaa ParkMan-sovelluksen vaihtoehtona perinteisille pysäköintimenetelmille, joten sen käyttö pitäisi olla hyväksyttävissä myös aikarajoitetussa maksuttomassa pysäköinnissä.

2. Kohtuullisuus ja oikeudenmukaisuus

Valittaja on toiminut erityisen huolellisesti maksamalla pysäköinnistä, vaikka se oli maksutonta. Tämä osoittaa, että tarkoitukseni ei ollut välttää maksua tai rikkoa aikarajoitusta. Päinvastoin, halusin varmistaa, että pysäköintini on asianmukaisesti hoidettu. Pysäköinninvalvonnan päätös hylätä digitaalinen todiste pysäköinnin alkamisajasta ja määrätä pysäköintivirhemaksu vaikuttaa kohtuuttomalta ja epäoikeudenmukaiselta. NykYTEknologian ja kaupunkien tarjoamien digitaalisten ratkaisujen hyväksyminen on tärkeää, jotta kansalaiset voivat luottaa siihen, että he käyttävät hyväksytyjä ja laillisia menetelmiä pysäköinnin ilmoittamiseksi.

3. Kaupungin käytäntöjen ja lain ristiriita

Turun kaupungin pysäköinninvalvonta on perustellut sakotuspäätöstä Tieliikennelain (TLL) 40 § 1 momentin nojalla, mutta todellisuudessa sakotus perustuu kaupungin omaan ohjesääntöön, joka ei hyväksy digitaalista ilmoitusta pysäköinnin alkamisajasta. Tämä käytäntö on ristiriidassa TLL 40 § kanssa, koska laki ei rajoita ilmoitustapaa. Kaupungin käytäntö on rajoittavampi kuin laki ja siten lainvastainen. Kaupungin tulisi mukauttaa käytäntönsä nykyaikaisen teknologian mahdollisuuksiin ja hyväksyä digitaaliset todisteet, erityisesti kun ne ovat kaupungin omia palveluja.

4. Perusteeton sakotus maksamisesta maksuttomalla alueella

Sain pysäköintivirhemaksun, vaikka pysäköin maksuttomalla, aikarajoitetulla alueella ja olin maksanut pysäköinnistä ParkMan-sovelluksen kautta. Tämä maksu ei ollut tarpeellinen, mutta maksoin sen varmuuden vuoksi. Sakottaminen siitä, että olen maksanut pysäköinnistä maksuttomalla alueella, on epäoikeudenmukaista ja kohtuutonta. Tämä toiminta ei riko mitään lakia, vaan päinvastoin, osoittaa huolellisuutta ja halua noudattaa sääntöjä yli vaaditun. Viranomaisen pitäisi kannustaa tällaista käytöstä eikä rangaista siitä.

5. Sakotus on lain hengen vastainen

Sakottaminen tässä tilanteessa on lain hengen vastainen, koska se perustuu yksinomaan kaupungin hallinnollisiin käytäntöihin, joilla ei ole lainmukaista perustaa. Lain tarkoituksena on varmistaa, että pysäköintiaikarajoituksia noudatetaan ja että pysäköinnin alkamisaika ilmoitetaan selkeästi. Sakotus siitä, että käytin kaupungin tarjoamaa digitaalista ratkaisua, vaikka pysäköin alle sallitun ajan ja maksoin pysäköinnistä, ei edistä lain tarkoitusta, vaan on epäoikeudenmukainen ja kohtuuton toimenpide. Sakotus ei perustu lain noudattamiseen vaan ainoastaan kaupungin omiin hallinnollisiin käytäntöihin, jotka eivät pohjaudu lakiin ja jotka jättävät huomiomatta sen, että pysäköinti on ollut täysin laillista ja sääntöjen mukaista.

6. Oikeusvaltion periaatteet ja lain ensisijaisuus

Oikeusvaltiossa lain tulee olla ensisijainen ohjenuora kaikessa viranomaistoiminnassa ja oikeudenkäynneissä. Tämä tarkoittaa, että viranomaisten käytännöt eivät voi olla ristiriidassa lain kanssa eivätkä ne saa rajoittaa lain myöntämiä oikeuksia ilman lakiin perustuvaa syytä. Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen toiminnan on oltava lainmukaista, tasapuolista ja suhteutettua, ja toimivaltaa tulee käyttää vain lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Tässä tapauksessa suhteellisuusperiaate ja tarkoitussidonnaisuuden periaate ovat keskeisiä, sillä viranomaisen on käytettävä toimivaltaansa vain lain tarkoittamaan tarkoitukseen eikä rajoittavammalla tavalla kuin laki sallii. Turun kaupungin pysäköinninvalvonnan käytäntö,

joka edellyttää pysäköinnin alkamisen ilmoittamista ainoastaan ajoneuvon sisältä näkyvällä tavalla, on lain kanssa ristiriidassa, koska se ei salli digitaalisten ilmoitustapojen käyttöä, vaikka Tieliikennelain 40 § ei tätä estä. Käytäntö, joka rajoittaa lain sallimia oikeuksia, on lainvastainen eikä sitä voida hyväksyä oikeusvaltiossa. Tämä lainmukaisuuden vaatimus ja hallintolain 6 § tukevat vaatimusta siitä, että pysäköintivirhemaksu on kumottava.

Vaatimus

Pyydän, että hallinto-oikeus kumoaa Turun kaupungin pysäköinninvalvonnan päätöksen pysäköintivirhemaksusta ja oikaisuvaatimuksen hyökkämisestä, ja että minulle palautetaan mahdollisesti maksettu pysäköintivirhemaksu sekä hallinto-oikeuden käsittelymaksu.

Liitteenä:

1. ParkMan-sovelluksen maksukuitti ja pysäköinnin aikaleimat
2. Turun kaupungin pysäköinninvalvonnan päätös
3. Oikaisuvaatimukseni ja siihen saatu vastaus

Naantalissa 17. päivänä syyskuuta 2024

23.01.2025

Dnro [REDACTED]/2024

Asia Pysäköintivirhemaksu**Valittaja** [REDACTED]**Päätös, josta valitetaan**

Turun kaupungin pysäköinninvalvoja, 9.9.2024, [REDACTED]

Turun kaupungin pysäköinnintarkastaja on 3.7.2024 määrännyt ajoneuvon [REDACTED] kuljettajalle pysäköintivirhemaksun pysäköinnin alkamisajan ilmoittamatta jättämisestä.

Pysäköinninvalvoja on 9.9.2024 hylännyt [REDACTED] oikaisuvaatimuksen.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Pysäköintivirhemaksu on poistettava.

[REDACTED] oli käyttänyt ParkMan-pysäköintisovellusta ja maksanut pysäköinnistään, vaikka pysäköinti olisi ollut maksutonta kahden tunnin ajan. Myöskään sallittua pysäköintiaikaa ei ole ylitetty. Kyseinen sovellus on Turun kaupungin hyväksymä digitaalinen maksutapa pysäköinnin rekisteröimiseksi. ParkMan-sovellus täyttää lain vaatimuksen pysäköinnin alkamisajan ilmoittamisesta. Sovelluksen aikaleima on yhtä luotettava ja selkeästi havaittava kuin perinteiset menetelmät, kuten parkkikiekko. Pysäköintivirhemaksun määrääminen tässä tilanteessa on kohtuutonta ja epäoikeudenmukaista. [REDACTED] on toiminut huolellisesti maksuaan pysäköinnistä, vaikka se ei ole ollut tarpeen. Tieliikennelaki ei rajoita pysäköinnin alkamisajan ilmoitustapaa, kaupungin käytäntö on siten ristiriidassa lain kanssa, kun se ei salli digitaalisten ilmoitustapojen käyttämistä. Kaupunki on toiminut vastoin suhteellisuus- ja tarkoitussidonnaisuuden periaatteita.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Pysäköinninvalvoja on antanut lausunnon.

■■■■■ on antanut vastineen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus kumoaa pysäköinninvalvojan päätöksen ja muuttaa pysäköintivirhemaksun huomautukseksi. Mahdollinen maksu on palautettava hakemuksetta.

Ratkaisun perustelut

Asiassa saadun selvityksen mukaan ajoneuvo ■■■■■ on 3.7.2024 ollut pysäköitynä osoitteessa Tuureporinkatu 2 Turussa. Pysäköintivirhemaksun perusteena on ollut pysäköinnin alkamisajan ilmoittamatta jättäminen. Pysäköinnintarkastajan ottamista valokuvista ilmenee, että kyseessä olevalla alueella on pysäköintipaikkaa osoittava liikennemerkki, johon on liitetty tieliikennelain liitteen 3.8 mukainen lisäkilpi H19.2, jonka mukaan pysäköinnin enimmäisaika on kaksi tuntia lisäkilvessä ilmoitetuilla aikaväleillä.

Tieliikennelain 40 §:n 1 momentin mukaan, jos pysäköinnin enimmäisaikaa on rajoitettu tämän lain liitteen 3.8 mukaisella liikennemerkillä H19, pysäköijän on ilmoitettava pysäköintinsä alkamisaika selkeästi havaittavalla tavalla.

Tieliikennelain säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen (HE 180/2017 vp) 40 §:ää koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan mikä tahansa selkeästi havaittava tapa ilmoittaa pysäköinnin alkamisaika olisi mahdollinen. Alkamisaika voitaisiin ilmoittaa esimerkiksi voimassa olevan lain mukaisella pysäköintikiekolla tai digitaalisella pysäköintijärjestelmällä. Pysäköinnin alkamisaika voisi olla myös merkitty paperille kynällä. Riippumatta merkintätavasta alkamisajan tulisi kuitenkin olla merkitty selvästi ja sen tulisi olla helposti havaittavissa ajoneuvon ulkopuolelta. Alkamisaikaa osoittava tunnus, järjestelmä tai muu vastaava olisi sijoitettava näkyvälle paikalle ajoneuvon tuulilasin sisäpuolelle niin, että pysäköinnin alkamisaika olisi ulkoapäin luettavissa. Näkyvä paikka voisi olla esimerkiksi tuulilasin kadunpuoleinen alakulma. Näkyvä paikka tarkoittaisi, että pysäköinnin alkamisaika olisi ajoneuvon ulkopuolelta selvästi nähtävissä. Näkyvä paikka ei ole esimerkiksi ajoneuvon jalkatila. Pysäköinnin alkamisaika voitaisiin ilmoittaa myös sähköisellä etäluettavalla palvelulla tai järjestelmällä. Palvelun tai järjestelmän käyttö edellyttäisi, että kunnassa olisi vahvistettu kyseisen ilmoitustavan käyttökelpoisuus. Järjestelmä tai palvelu voisi olla esimerkiksi älylaitesovellus. Kunta voisi ilmoittaa palvelun käyttömahdollisuudesta esimerkiksi kunnan internet-sivustolla.

■■■■■ on liittänyt valitukseensa otteen ParkMan-pysäköintisovelluksen maksuerittelystä. Otteen mukaan pysäköinti on kohdistettu ajoneuvolle ■■■■■

629 ja se on alkanut 3.7.2024 kello 11.04 ja päättynyt 3.7.2024 kello 12.54. Otteesta ilmenee, että pysäköinti on tapahtunut Turun kaupungin vyöhykkeellä 2.

Pysäköintivirhemaksu on esitetyn selvityksen mukaan määrätty kello 12.45, jolloin [REDACTED] maksama pysäköintimaksu on ollut voimassa. Kyseisellä paikalla pysäköinti ei kuitenkaan ole ollut maksullista, vaan pysäköinnin enimmäisaikaa on rajoitettu. Tieliikennelaki edellyttää edellä todetulla tavalla, että pysäköinnin alkamisaika on tällöin ilmoitettava selkeästi havaittavalla tavalla. Vaikkei säännöksessä tarkemmin määritellä ilmoittamistapaa, tulee pysäköinnin alkamisaika olla merkitty selvästi ja sen tulisi olla helposti havaittavissa ajoneuvon ulkopuolelta. Hallinto-oikeus katsoo, ettei pysäköintimaksun maksamista maksusovelluksella alueella, jossa pysäköinti on maksutonta, voida pitää tieliikennelain tarkoittamana selkeästi havaittavana tapana. Koska ajoneuvossa [REDACTED] ei ole ollut selvästi havaittavissa olevalla tavalla näkyvillä ilmoitusta pysäköinnin alkamisajasta, on kyseessä näin ollen ollut pysäköintivirhe, josta on voitu määrätä pysäköintivirhemaksu.

Vähäisestä virheestä voidaan kuitenkin pysäköinninvalvonnasta annetun lain 5 §:n mukaisesti antaa pysäköintivirhemaksun sijaan huomautus. Kun otetaan huomioon asiassa saatu selvitys, jonka mukaan [REDACTED] on maksanut pysäköinnistään pysäköintisovelluksella ja sovelluksesta ilmenevät pysäköinnin alkamis- ja lopetusaika, voidaan virhettä tapauksen olosuhteet kokonaisuudessaan huomioon ottaen pitää tässä tilanteessa vähäisenä. Pysäköintivirhemaksu on näin ollen kumottava ja muutettava seuraamus huomautukseksi.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut
Laki pysäköinninvalvonnasta 1 § 1 mom

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (Hallintovalitus).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian on ratkaissut asessori Jenna Willisi-Malinen. Asian on esitellyt notaari Heini Lehtinen.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu ja tulostettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmästä.

Jakelu

Päätös todisteellisesti saantitodistuksin

Maksutta

Päätös tavallisena tiedoksiantona sähköisesti

Turun kaupungin pysäköinninvalvoja

Hallinto-oikeuden yhteystiedot

Turun hallinto-oikeus
Sairashuoneenkatu 2-4 (PL 32), 20101 Turku
turku.hao@oikeus.fi
Puh. 029 56 42400
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

VALITUS KORKEIMPAA HALLINTO-OIKEUTTA (KHO) VARTEN

Valittaja:

Vastapuoli:

Turun kaupungin pysäköinninvalvonta
PL 500, 20101 Turku

Asia:

Valitus hallinto-oikeuden päätöksestä H[REDACTED], dnro [REDACTED]/2024

Päätös, josta valitetaan:

Turun hallinto-oikeus on 23.1.2025 antanut päätöksen asiassa [REDACTED], jossa se on muuttanut pysäköintivirhemaksun huomautukseksi mutta hyväksynyt Turun kaupungin pysäköinninvalvonnan tulkinnan siitä, että digitaalinen pysäköintisovellus ParkMan ei täytä tieliikennelain 40 §:ssä asetettua pysäköinnin alkamisajan ilmoittamisvaatimusta.

Valitusaika:

Tämä valitus on tehty laillisen valitusajan kuluessa, joka on 30 päivää siitä, kun olen saanut tiedon hallinto-oikeuden päätöksestä.

VALITUSPERUSTEET

1. Hallinto-oikeuden päätös on virheellinen, koska se hyväksyy kunnallisen käytännön, joka tiukentaa lakia

Perustuslain 2 §:n mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin, eikä viranomaisella ole oikeutta asettaa lain vaatimuksia tiukempia käytäntöjä. Tieliikennelain 40 § ei edellytä pysäköinnin alkamisajan ilmoittamista tietyllä tavalla, vaan säättää, että ilmoituksen on oltava "selkeästi havaittava".

- Tieliikennelain perustelut (HE 180/2017 vp) nimenomaisesti sallivat digitaalisen järjestelmän käyttämisen pysäköinnin alkamisajan ilmoittamiseen.
- Turun kaupungin käytäntö kiristää lakia ilman lakiperustaa ja on siten lainvastainen.

Lain sanamuoto ja hallituksen esitys tekevät täysin selväksi, että digitaaliset järjestelmät voivat täyttää pysäköinnin alkamisajan ilmoitusvelvollisuuden. Tässä asiassa ei ole kyse oikeudellisesta tulkinnasta tai ennakkopäätöksen tarpeesta, vaan hallinnollisesta virheestä, jossa viranomainen on ryhtynyt soveltamaan lakia tavalla, joka ei perustu lakiin. Tämän

vuoksi KHO:n tehtävä ei ole antaa uutta tulkintaa laista, vaan yksiselitteisesti todeta, että Turun kaupungin pysäköinninvalvonnan tulkinta on lainvastainen.

Pysäköinninvalvonnan tulkinta ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska se asettaa kohtuuttoman rajoituksen ilman, että sillä saavutetaan lain tarkoituksen mukainen tavoite.

Korkeimman hallinto-oikeuden tulee linjata, että kunnalliset pysäköintikäytännöt eivät voi asettaa rajoituksia, joita laki ei määrää. Tämä on välttämätöntä oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen lain soveltamisen takaamiseksi.

2. Turun kaupunki on itse hyväksynyt ParkManin viralliseksi maksutavaksi vyöhykkeellä 2, mutta ei hyväksy sitä ilmoitustapana

Turun kaupungin verkkosivujen mukaan Tuureporinkatu kuuluu pysäköintivyöhykkeelle 2, jossa ParkMan on virallisesti hyväksytty maksutapa.

- Kaupunki hyväksyy ParkManin digitaalisen aikaleiman maksutapana, mutta ei hyväksy sitä pysäköinnin alkamisajan ilmoittamiseen. Tämä on johdonmukaista ristiriitaa ja hallinnollista mielivaltaa.
- Hallintolain 6 §:n mukainen luottamuksensuojaperiaate estää viranomaista muuttamasta hyväksytyn järjestelmän oikeudellista asemaa ilman laillista perustetta.
- Oikeusvarmuus vaarantuu, jos kansalaiset eivät voi luottaa siihen, että hyväksytyt pysäköintijärjestelmät täyttävät lain vaatimukset.

KHO:n tulee arvioida, voiko kunta hyväksyä digitaaliset aikaleimat vain osittain ja samalla kieltää ne aikarajoitetussa pysäköinnissä ilman lakiin perustuvaa syytä.

3. Hallinto-oikeuden päätös rikkoo oikeusvaltion periaatteita ja oikeusvarmuutta

- Jos eri kunnat voivat soveltaa tieliikennelain 40 §:ää eri tavalla, tämä johtaa kansalaisten yhdenvertaisuuden (PL 6 §) rikkomiseen.
- Oikeusvarmuus vaarantuu, koska kansalaiset eivät voi ennustaa, miten laki tosiasiallisesti soveltuu eri kunnissa.
- Lainsäädännössä ei ole jätetty kunnille harkintavaltaa määritellä, mikä ilmoitustapa on hyväksyttävä, kunhan se on "selkeästi havaittavissa".

KHO:n tulee antaa ennakkopäätös, joka yhtenäistää pysäköinnin ilmoittamiskäytännöt valtakunnallisesti ja estää kunnallisten käytäntöjen aiheuttaman oikeudellisen epävarmuuden.

4. Viranomaisella ei ole oikeutta rajoittaa kansalaisten oikeuksia ilman lakiperustetta

Suomen oikeusjärjestelmän peruseriaate on, että viranomainen ei voi rajoittaa kansalaisten oikeuksia ilman nimenomaista lakiperustaa.

- Tieliikennelaki 40 § ei estä digitaalista ilmoitustapaa, mutta Turun kaupunki rajoittaa sitä ilman lakiin perustuvaa syytä.
- Tämä asettaa viranomaisen asemaan, jossa se käytännössä "säätelee" omia lakejaan.
- Tällainen hallinnollinen toiminta on vastoin perustuslain 2 §:ää ja oikeusvaltioperiaatetta ja vaarantaa perustuslain 21 §:n mukaisen oikeusturvan ja lainkäytön ennakoitavuuden.
- Hallintolain 45 § edellyttää, että viranomaisen päätös perustellaan lainmukaisesti. Turun kaupungin pysäköinninvalvonta ei ole esittänyt objektiivista perustetta sille, miksi digitaalinen aikaleima ei olisi "selkeästi havaittava" tieliikennelain 40 §:n tarkoittamalla tavalla. Tällainen päätös ei täytä hallintolain vaatimusta asianmukaisesta perustelusta.

Mikäli KHO hyväksyy kunnallisen käytännön, joka rajoittaa lakisääteisiä oikeuksia ilman selvää lakiperustaa, se luo oikeudellisen ennakkotapauksen, jossa kunnallishallinto voi de facto kiristää lainsäädäntöä hallinnollisilla päätöksillä. Tämä olisi oikeusvaltion periaatteiden vastaista.

KHO:n tehtävä on valvoa, ettei hallinto käytä toimivaltaansa rajoittavalla tavalla ilman selvää lakiperustaa.

VAATIMUKSET

1. Hallinto-oikeuden päätös on kumottava, ja pysäköintivirhemaksu on poistettava kokonaan ilman huomautusta.
2. Korkein hallinto-oikeus vahvistaa, että digitaalinen pysäköintisovellus ParkMan täyttää tieliikennelain 40 §:n mukaisen ilmoitusvelvollisuuden.
3. KHO linjaa, että kunnalliset käytännöt eivät voi rajoittaa lain mukaisia oikeuksia ilman nimenomaista lakiperustetta.
4. KHO antaa ennakkopäätöksen, jolla varmistetaan pysäköinnin ilmoittamiskäytäntöjen yhdenmukaisuus valtakunnallisesti ja estetään hallinnollinen mielivalta.

LIITTEET:

1. Hallinto-oikeuden päätös [REDACTED]
2. Turun kaupungin pysäköintivyöhykekartta ja verkkosivujen tiedot ParkManin hyväksymisestä

3. ParkMan-sovelluksen aikaleima ja pysäköintitiedot

Naantalissa 31.1.2025

02.07.2025

Dnro /2025

Asia Pysäköintivirhemaksua koskeva valituslupahakemus

Muutoksenhakija

Päätös, jota muutoksenhaku koskee

Turun hallinto-oikeus 23.1.2025 nro

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Valituslupahakemus hylätään. Korkein hallinto-oikeus ei siten anna ratkaisua valitukseen.

Perustelut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Sen perusteella, mitä muutoksenhakija on esittänyt ja mitä asiakirjoista muutoin ilmenee, asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi ei ole valitusluvan myöntämisen perustetta.

Korkein hallinto-oikeus:

Eija Siitari
oikeusneuvos

Kari Tomikoski
oikeusneuvos

Anne Nenonen
oikeusneuvos

Jarkko Kyllönen
Asian esittelijä, esittelijäneuvos

Jakelu

Päätös

Jäljennös

[REDACTED], oikeudenkäyntimaksu 610 euroa

Turun hallinto-oikeus

Turun kaupungin pysäköinninvalvonta

Asiakirjan oikeaksi todistaa

Jaostosihteeri Anna-Julia Korpi

Asia Oikeudenkäyntimaksun määräämistä koskeva oikaisuvaatimus

Oikaisuvaatimuksen tekijä

██████████

Oikeudenkäyntimaksu

610 euroa

Asia, jonka käsittelystä oikeudenkäyntimaksu on määrätty

Korkeimman hallinto-oikeuden päätös 2.7.2025 taltionumero ████,
diaarinumero ████2025.

Oikaisuvaatimus

██████████ on 11.7.2025 saapuneessa kirjelmässään vaatinut, ettei oikeudenkäyntimaksua peritä. Vaatimuksensa tueksi ██████ on esittänyt muun ohella, että maksun periminen olisi ilmeisen kohtuutonta, koska sen perusteena oleva valitus oli oikeudellisesti perusteltu eikä muotoviallinen tai perusteeton ja koska tuomioistuin ei ottanut lainkaan kantaa valituksen kohteena olleeseen oikeuskysymykseen.

Päätös

Hylkään oikaisuvaatimuksen.

Perustelut

Korkeimman hallinto-oikeuden päätös, jota koskeva oikeudenkäyntimaksu on vaadittu poistettavaksi, on annettu pysäköinninvalvonnasta annetun lain mukaista asiaa koskevasta valituslupahakemuksesta. Valituslupahakemus on hylätty.

Oikeudenkäyntimaksun määrääminen perustuu tuomioistuinmaksulakiin (1455/2015). Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään tuomioistuinmaksulain 1 ja 2 §:n perusteella oikeudenkäyntimaksu, ellei maksua tule jättää mainitussa laissa erikseen säädetyllä perusteella perimättä. Maksun suuruus määräytyy tuomioistuinmaksulain 2 §:n ja tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta annetun oikeusministeriön asetuksen (1020/2024) 1 §:n perusteella.

Tuomioistuinmaksulain säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen (HE 29/2015 vp) yleisperusteluissa ja 2 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että täysi oikeudenkäyntimaksu tulee maksaa myös silloin, kun korkein hallinto-oikeus ei valituslupa-asialla myönnä valituslupaa.

Edellä sanotuin perustein oikeudenkäyntimaksua ei ole määrätty virheellisesti eikä oikaisuvaatimuksessa ole esitetty sellaista syytä, jonka vuoksi maksu olisi poistettava. Tämän vuoksi oikaisuvaatimus on hylättävä.

Esittelijäneuvos

Jarkko Kyllönen

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Liite

Valitusosoitus ja ilmoitus oikeudenkäyntimaksusta

Jakelu

Päätös
Asiakirjat

Korkein hallinto-oikeus

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot

Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Pl. 180, 00131 Helsinki
Puh. 029 56 40200
korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Korkeimman hallinto-oikeuden henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla www.kho.fi.

Digital PDF Signature / Digitaalinen PDF-allekirjoitus

Jarkko Kyllönen

Esittelijäneuvos

Korkein hallinto-oikeus

jarkko.kyllonen@oikeus.fi

Valitusosoitus

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa tuomioistuinmaksulain 11 §:n mukaan hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Helsingin hallinto-oikeuden käynti- ja postiosoite on

Radanrakentajantie 5, 00520 Helsinki

Puhelinvaihe 029 56 42000

Asiakaspalvelu on avoinna ma-pe klo 8.00–16.15

Sähköposti helsinki_hao@oikeus.fi

Faksi 029 56 42079

Sähköinen asiointipalvelu: <https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Valitusaika

Valitusaika on 30 päivää luettuna siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valitus tehdään kirjallisesti. Valituskirjelmässä on ilmoitettava:

1. päätös, johon haetaan muutosta;
2. miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi; sekä
3. vaatimusten perustelut.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava. Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallinto-oikeudelle.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

1. esittelijän päätös valitusosoituksineen;
2. selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta; sekä
3. asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, jollei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa tarkoitettu luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valituskirjelmään valtakirja.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle. Valituskirjelmän tulee olla perillä myös sähköistä asiointipalvelua käytettäessä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Valituskirjelmän ja muiden valitusasiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän vastuulla.

Oikeudenkäyntimaksu

Hallinto-oikeus voi periä muutoksenhakuasian käsittelystä oikeusministeriön asetuksen 1020/2024 1 §:n mukaisen 310 euron oikeudenkäyntimaksun.

VALITUS

Helsingin hallinto-oikeudelle

Valittaja:

Päätös, johon haetaan muutosta:

Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijän 5.8.2025 antama päätös KHOhal/███/2025 (oikaisuvaatimus tuomioistuinmaksusta).

Liitteenä kopio päätöksestä (Liite 1).

Johdanto

Tässä asiassa korkein hallinto-oikeus on sekä laiminlyönyt lain nojalla pakollisen kohtuuttomuusarvion tekemisen että tulkinnut tuomioistuinmaksulakia tavalla, joka on selvästi ristiriidassa sen sanamuodon, perustuslain ja perusteluvelvollisuuden kanssa.

Kyse ei ole tulkinnanvaraisesta asiasta, vaan selvästä ja tietoisesta laiminlyönnistä, joka loukkaa myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen (EIS) 6 ja 13 artikloja. Päätöksellä peritään 610 euron tuomioistuinmaksu tilantaessa, jossa asiaa ei ole lainkaan tutkittu eikä oikeudenkäyntiä ole käyty.

Valittaja on maksanut 610 euron maksun (Liite 5) ulosoton välttämiseksi ja vaatii sen palauttamista viivästyskorkoineen, mikäli päätös kumotaan.

Vaatimukset

1. Päätös kumotaan.
2. Tuomioistuinmaksu 610 euroa poistetaan kokonaan.
3. Toissijaisesti, jos maksua ei poisteta, asia palautetaan KHO:lle uudelleen käsiteltäväksi, jotta tuomioistuinmaksulain 7 §:n 2 momentissa edellytetty yksilöity kohtuuttomuusarvio tehdään.

Perusteet

1. Pakollisen kohtuuttomuusarvion tekemättä jättäminen (Tuomioistuinmaksulaki 7 § 2 mom.)

Tuomioistuinmaksulain 7 §:n 2 momentti säätää selkeästi:

"Maksua ei peritä, jos sen periminen olisi yksittäistapauksessa ilmeisen kohtuutonta."

Olen oikaisuvaatimuksessani (Liite 2) yksilöinyt seuraavat seikat:

- Ei varsinaista oikeudenkäyntiä – valituslupa evättiin ilman sisällöllistä käsittelyä (Liite 3).
- Ei lainrikkomusta tai prosessivirhettä, joka olisi johtanut oikeudenkäyntiin.
- Maksu on käytännössä maksu oikeussuojakeinon käyttämisestä, ei asian tutkimisesta.

Päätöksessä ei ole tehty yksilöityä 7 §:n mukaista kohtuuttomuusarviota, eikä ole perusteltu, miksi maksua ei pidettäisi kohtuuttomana tässä nimenomaisessa tilanteessa. Tämä on lainvastainen laiminlyönti.

2. Epämääräinen viittaus maksun perimättä jättämisen perusteisiin

Päätöksen perusteluissa todetaan:

"...ellei maksua tule jättää mainitussa laissa erikseen säädetyllä perusteella perimättä."

Tämä ilmaus on ongelmallinen, koska:

- Tuomioistuinmaksulaissa on vain kolme rajattua perusteiden kokonaisuutta: 4 §, 5 § ja 7 §.
- Päätöksessä ei yksilöidä, mikä näistä on tarkasteltu eikä miksi se ei sovellu.
- Erityisesti 7 §:n 2 momentin "ilmeisen kohtuuttomuuden" arviointi on kokonaan tekemättä.

Hallintolain 45 § edellyttää, että päätös yksilöi sovelletun lainkohdan ja sen, miksi edellytykset eivät täyttyneet. Pelkkä yleinen viittaus "erikseen säädettyyn perusteeseen" on sisällöllisesti tyhjä ja lainvastaisen puutteellinen.

3. Perusteluvelvollisuuden rikkominen (Hallintolaki 45 §)

Hallintolain 45 §:n mukaan perusteluissa on ilmoitettava ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joihin ratkaisu nojaa.

KHO:n päätös toistaa lain yleiset säännökset ja hallituksen esityksen yleisperusteluja, mutta ei käsittele valittajan esittämiä yksilöllisiä olosuhteita eikä osoita sovellettua pykälää. Tämä rikkoo HL 45 §:ää.

4. Perustuslain 21 §:n loukkaus

Perustuslain 21 § takaa oikeuden perusteltuun päätökseen.

Kun päätös ei sisällä lain edellyttämää yksilöityä kohtuuttomuusarviota eikä vastaa pääperusteeseen, oikeuteni saada perusteltu ratkaisu on loukattu.

5. Tehoton oikeussuojakeino (EIS 6 ja 13 artikla)

EIS 6 artikla takaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja EIS 13 artikla tehokkaan oikeussuojakeinon.

Kun maksun määrittämiseen liittyvä oikaisumenettely ei johda pääperusteen (kohtuuttomuus) käsittelyyn, kyseessä on muodollinen, mutta tehoton oikeussuojakeino. Tämä sama rakenteellinen ongelma on tällä hetkellä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen arvioitavana (Liite 7).

6. Hallituksen esityksen väärinkäyttö lain kiertämiseen

KHO:n päätöksen perusteluissa todetaan:

"Tuomioistuinmaksulain säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen (HE 29/2015 vp) yleisperusteluissa ja 2 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että täysi oikeudenkäyntimaksu tulee maksaa myös silloin, kun korkein hallinto-oikeus ei valituslupa-asiassa myönnä valituslupaa."

Tämä perustelu on lainvastainen ja loogisesti virheellinen:

1. Lain teksti menee esitöiden edelle – PL 2 §:n 3 mom. edellyttää, että julkisen valian käyttö perustuu lakiin. Lain 7 §:n 2 momentti velvoittaa tekemään kohtuuttomuusarvion jokaisessa yksittäistapauksessa. Hallituksen esitys ei voi syrjäyttää tätä.
2. HE:n yleisperustelu ei poista harkintavelvollisuutta – HE 29/2015:ssa mainittu pääsääntö ei ole yksittäistapausta koskeva ratkaisu. 7 §:n poikkeussäännös koskee myös valituslupan epäämistilanteita.
3. Lain systematiikan sivuuttaminen – Lain rakenne asettaa poikkeussäännöt pääsäännön rinnalle. KHO on käytännössä sivuuttanut poikkeussäännön kokonaan.
4. Perustelu ei ole yksilöllinen (HL 45 §) – KHO ei ole arvioinut, miksi maksun periminen ei olisi kohtuutonta juuri tässä asiassa, vaan on vedonnut yleiseen valmisteluaineiston lauseeseen.

Johtopäätös: KHO on käyttänyt HE:n lausetta tavalla, joka kiertää 7 §:n 2 momentin nimenomaisen harkintavelvoitteen.

7. Tuomioistuinten institutionaalinen intressi ja oikeusvaltioperiaate

Tässä asiassa on syytä kiinnittää huomiota siihen, että sekä hallinto-oikeus että korkein hallinto-oikeus ovat päättäneet olla käsittelemättä pääkysymystä, joka koskee kunnallisen pysäköinninvalvonnan oikeutta poiketa pakottavasta tieliikennelainsäädännöstä.

Korkein hallinto-oikeus ei ole tehnyt tuomioistuinmaksulain 7 §:n 2 momentissa edellytettyä yksilöllistä kohtuuttomuusarviota, vaan on perustellut ratkaisunsa yleisviittauksella lain pääsääntöön ja hallituksen esityksen lausumaan. Tämä menettely ei täytä hallintolain 45 §:n perusteluvollisuutta, eikä se vastaa perustuslain 21 §:ssä turvattua oikeutta saada perusteltu ratkaisu.

Menettely antaa perustellun aiheen olettaa, että ratkaisu on tehty institutionaalisessa intressissä välttää pääkysymyksen tutkiminen ja mahdollinen ennakkopäätös, joka voisi kyseenalaistaa vakiintuneen viranomaiskäytännön. Tällainen menettelytapa on oikeusvaltioperiaatteen vastainen, sillä tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista lain soveltamiseen liittyvät kysymykset riippumattomasti ja puolueettomasti – ei suojella hallinnon tai oman organisaationsa asemaa.

Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklojen mukainen oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja tehokkaaseen oikeussuojakeinoon vaarantuu, jos tuomioistuimet järjestelmällisesti sivuuttavat aineellisen arvioinnin ja laissa säädetyt harkintavelvoitteet institutionaalisen tarkoituksenmukaisuuden perusteella. Tämä ei ole pelkkä yksittäistapauksen virhe, vaan oikeussuojajärjestelmän uskottavuutta heikentävä rakenteellinen ongelma.

Yhteenveto

Päätös on lainvastainen, koska:

- Pakollinen 7 §:n kohtuuttomuusarvio on jätetty tekemättä.
- Perustelut ovat epämääräiset eivätkä täytä HL 45 §:n vaatimuksia.
- Päätös loukkaa PL 21 §:ää ja EIS 6 ja 13 artikloja.
- Hallituksen esitystä on käytetty virheellisesti lain kiertämiseen.
- Menettely on antanut aiheen epäillä institutionaalista intressiä, joka on ristiriidassa tuomioistuinten riippumattomuuden ja oikeusvaltioperiaatteen kanssa.

Tämän valituksen käsittelyssä on kyse myös kansalaisten oikeutetusta luottamuksesta siihen, että tuomioistuimet toimivat puolueettomasti, noudattavat lakia ja täyttävät perusteluvelvollisuutensa. Jos nämä perusperiaatteet sivuutetaan, loukataan oikeusvaltioperiaatetta sen ytimessä.

Vaatus: Päätös on kumottava ja tuomioistuinmaksu poistettava.

Liitteet:

1. Korkeimman hallinto-oikeuden päätös 5.8.2025, diaarinumero KHOha/ [REDACTED]/2025 – oikaisuvaatimuksen hylkääminen
2. Oikaisuvaatimus KHO:lle – päivätty ennen 5.8.2025 annettua päätöstä
3. Korkeimman hallinto-oikeuden päätös 2.7.2025, taltio [REDACTED]/2025, diaarinumero [REDACTED] 2025 – valituslupahakemuksen hylkääminen (ensimmäinen päätös)
4. Lasku 610 euron tuomioistuinmaksusta – päivätty 11.7.2025, eräpäivä 1.8.2025
5. Maksukuitti 610 euron maksusta – maksettu 8.8.2025 ulosoton välttämiseksi
6. Palkeiden ilmoitus laskun jäädytyksestä – päivätty ennen 5.8.2025, osoittaa täytäntöönpanon keskeytyksen
7. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle tehty valitus – diaarinumero [REDACTED], koskee samaa oikeusturvakysymystä

Valittaja on maksanut 610 euron tuomioistuinmaksun ulosoton välttämiseksi. Mikäli päätös kumotaan, vaaditaan maksetun summan palauttamista viivästyskorkeineen korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisesti.

Naantalissa 8. päivänä elokuuta 2025

14.1.2026

Dnro ■■■■/2025

Asia Oikeudenkäyntimaksua koskeva valitus

Valittaja ■■■■

Päätös, josta valitetaan

**Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijäneuvos, 5.8.2025,
KHOhal/■■■■/2025**

Korkein hallinto-oikeus oli päätöksellään 2.7.2025 numero ■■■■/2025, diaarinumero ■■■■/2025 hylännyt valittajan pysäköintivirhemaksua koskevan valituslupahakemuksen. Asian käsittelystä oli määrätty valittajalle 610 euron oikeudenkäyntimaksu (lasku numero 1550624641).

Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijäneuvos on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt valittajan oikeudenkäyntimaksua koskevan oikaisuvaatimuksen.

Valituksessa esitetyt vaatimukset

Valituksenalainen päätös on kumottava ja tuomioistuinmaksu 610 euroa on poistettava. Mikäli päätös kumotaan, on maksettu tuomioistuinmaksu palautettava valittajalle viivästyskorkeineen korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisesti. Toissijaisesti asia on palautettava uudelleen käsiteltäväksi, jotta tuomioistuinmaksulain 7 §:n 2 momentissa edellytetty yksilöity kohtuuttomuusarvio tehdään.

Perustelut

Korkein hallinto-oikeus on sekä laiminlyönyt lain nojalla pakollisen kohtuuttomuusarvion tekemisen että tulkinnut tuomioistuinmaksulakia tavalla, joka on selvästi ristiriidassa sen sanamuodon, perustuslain ja perusteluvollisuuden kanssa. Kyse ei ole tulkinnanvaraisesta asiasta, vaan selvästä ja tietoisesta laiminlyönnistä, joka loukkaa myös Euroopan

ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artikloja. Päätöksellä on peritty 610 euron tuomioistuinmaksu tilanteessa, jossa asiaa ei ole lainkaan tutkittu eikä oikeudenkäyntiä ole käyty.

Päätöksessä ei ole tehty yksilöityä tuomioistuinlain 7 §:n mukaista kohtuuttomuusarviota, eikä ole perusteltu, miksi maksua ei pidettäisi kohtuuttomana tässä nimenomaisessa tilanteessa. Asiassa ei ole ollut varsinaista oikeudenkäyntiä, vaan valituslupa on evätty ilman sisällöllistä käsittelyä. Maksu on käytännössä maksu oikeussuojakeinon käyttämisestä, ei asian tutkimisesta.

Päätöksen perusteluiden toteamus "...ellei maksua tule jättää mainitussa laissa erikseen säädettyllä perusteella perimättä" on ongelmallinen, koska tuomioistuinmaksulaissa on vain kolme rajattua perusteiden kokonaisuutta: 4 §, 5 § ja 7 §. Päätöksessä ei ole yksilöity, mitä näistä on tarkasteltu eikä miksi se ei sovellu. Pelkkä yleinen viittaus "erikseen säädettyyn perusteeseen" on sisällöllisesti tyhjä ja lainvastaisen puutteellinen. Korkein hallinto-oikeus on perustellut ratkaisunsa yleisviittauksella lain pääsääntöön ja hallituksen esityksen lausumaan. Tämä menettely ei täytä hallintolain 45 §:n perusteluvollisuutta, eikä se vastaa perustuslain 21 §:ssä turvattua oikeutta saada perusteltu ratkaisu.

Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artikla takaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja 13 artikla tehokkaan oikeussuojakeinon. Kun maksun määräämiseen liittyvä oikaisumenettely ei johda pääperusteen (kohtuuttomuus) käsittelyyn, kyseessä on muodollinen, mutta tehoton oikeussuojakeino. Tämä sama rakenteellinen ongelma on tällä hetkellä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen arvioitavana.

Asiassa on syytä kiinnittää huomiota siihen, että sekä hallinto-oikeus että korkein hallinto-oikeus ovat päättäneet olla käsittelemättä pääkysymystä, joka koskee kunnallisen pysäköinninvalvonnan oikeutta poiketa pakottavasta tieliikennelainsäädännöstä. Menettely antaa perustellun aiheen olettaa, että ratkaisu on tehty institutionaalisessa intressissä välttää pääkysymyksen tutkiminen ja mahdollinen enakkopäätös, joka voisi kyseenalaistaa vakiintuneen viranomaiskäytännön. Tällainen menettelytapa on oikeusvaltioperiaatteen vastainen, sillä tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista lain soveltamiseen liittyvät kysymykset riippumattomasti ja puolueettomasti, ei suojella hallinnon tai oman organisaationsa asemaa.

Valituksen käsittelyssä on kyse myös kansalaisten oikeutetusta luottamuksesta siihen, että tuomioistuimet toimivat puolueettomasti, noudattavat lakia ja täyttävät perusteluvollisuutensa. Jos nämä perusperiaatteet sivuutetaan, loukataan oikeusvaltioperiaatetta sen ytimessä.

Asian käsittely ja selvittäminen

Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijäneuvos on antanut lausunnon.

Valittaja on antanut vastaselityksen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Hallintolain 45 §:n 1 momentin mukaan päätös on perusteltava. Perusteluissa on ilmoitettava, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset.

Tuomioistuinmaksulain 1 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäyntimaksuja ja hakemusmaksuja peritään korvauksena asian käsittelystä ja suoritetuista toimenpiteistä tuomioistuimissa.

Tuomioistuinmaksulain 2 §:n ja tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta annetun oikeusministeriön asetuksen 1 §:n 2 momentin mukaan muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään oikeudenkäyntimaksua 610 euroa.

Tuomioistuinmaksulakia koskevan hallituksen esityksen (HE 29/2015 vp) 2 §:ää koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan täysi maksu tulisi maksaa myös silloin, kun korkein hallinto-oikeus ei valituslupa-asiassa myönnä valituslupaa.

Tuomioistuinmaksulain 7 §:n 1 momentin mukaan maksua ei peritä oikeusapulain nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta eikä muualla laissa viranomaisen toimenpiteistä suoritettavista maksuista vapautetuilta. Saman pykälän 2 momentin mukaan, jos maksun periminen olisi ilmeisen kohtuutonta, viranomainen tai maksun määräävä virkamies voi yksittäistapauksessa määrätä, ettei maksua peritä.

Tuomioistuinmaksulakia koskevan hallituksen esityksen (HE 29/2015 vp) 7 §:n 2 momenttia koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan säännökseen lisätyn ”ilmeisen”-sanon on tarkoitus korostaa menettelyn poikkeuksellisuutta.

Valituksessa on vedottu siihen, että valituksenalaisen päätöksen perusteluissa ei käsitellä valittajan esittämiä yksilöllisiä olosuhteita eikä osoiteta sovellettua pykälää. Hallinto-oikeus toteaa, että valituksenalaisesta päätöksestä ilmenee tiivistetysti valittajan oikaisuvaatimuksellaan vetoamat seikat. Päätöksessä on viitattu tuomioistuinmaksulain 1 ja 2 §:iin sekä kyseisessä laissa erikseen säädettyihin perusteisiin olla perimättä oikeudenkäyntimaksua. Päätös on perusteltu hallintolain 45 §:ssä edellytetyssä laajuudessa. Edellä esitetyn perusteella päätöksestä ilmenevät ratkaisuun vaikuttaneet seikat ja selvitykset. Päätöstä ei ole syytä kumota ja palauttaa uudelleen käsiteltäväksi päätöksen perusteleminen liittyvistä syistä.

Hallinto-oikeus toteaa, että oikeudenkäyntimaksu on sekä perusteeltaan että määrältään lakisääteinen maksu. Kun korkein hallinto-oikeus on 2.7.2025 antamallaan päätöksellä hylännyt valittajan valituslupahakemuksen, on päätöksestä lähtökohtaisesti tullut määrätä valittajalle oikeudenkäyntimaksu. Hallinto-oikeus toteaa, että asiassa ei ole ollut kyse tuomioistuinmaksulain

4 §:n mukaisesta tilanteesta, jolloin oikeudenkäyntimaksu jätetään perimättä tai sitä alennetaan, eikä myöskään saman lain 5 §:ssä tarkoitettua maksuttomasta suoritteesta. Oikeudenkäyntimaksua ei ole myöskään päätöksen lopputulokseen nähden tullut jättää tuomioistuinmaksulain 9 §:n nojalla perimättä.

Hallinto-oikeus toteaa, että oikeudenkäyntimaksun perittämättä jättäminen on poikkeuksellinen menettely. Tuomioistuinmaksulain mukaan oikeudenkäyntimaksu peritään korvauksena asian käsittelystä tuomioistuimessa. Valittajan valituslupahakemus on käsitelty korkeimmassa hallinto-oikeudessa, joka on hylännyt valituslupan. Ottaen huomioon muutoksenhaussa käytettävien valituslupamenettelyyn, ei yksinomaan valituslupan hylkäämistä voida pitää lain tarkoittamana tilanteena, jossa oikeudenkäyntimaksun periminen olisi ilmeisen kohtuutonta. Hallinto-oikeus toteaa, ettei valittajan tyytymättömyys pääasiassa annettuun ratkaisuun ole peruste olla perimättä oikeudenkäyntimaksua.

Hallinto-oikeus katsoo, ettei valittaja ole esittänyt sellaista selvitystä, jonka perusteella oikeudenkäyntimaksun perimistä olisi pidettävä tuomioistuinmaksulain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla valittajan tilanteessa ilmeisen kohtuuttomana. Edellä todettuun nähden asian käsittelystä on tullut määrätä valittajalle 610 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu. Oikeudenkäyntimaksun määrittäminen ei ole ollut perustuslain tai Euroopan ihmisoikeussopimuksen asettamien velvoitteiden vastaista.

Valituksenalaista päätöstä ei ole syytä muuttaa.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen ei saa tuomioistuinmaksulain 11 §:n 1 momentin mukaan hakea muutosta valittamalla.

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet
Paula Makkonen ja Reija Suni (t).

Esittelijä Eleanora Alén

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu ja tulostettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmästä.

Jakelu ja oikeudenkäyntimaksu

Päätös	Valittajalle sähköpostitse tavallisena tiedoksiantona Oikeudenkäyntimaksu 310 euroa
Jäljennös	Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijäneuvos Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskus

MAKSAJA

[REDACTED]

SAAJA

TUOMIOISTUINL/TULOT
FI97 1804 3000 0167 58
DABAFIHHXXX

MÄÄRÄ

610,00 EUR

VIITENUMERO

[REDACTED]

TAPAHTUMATYYPPI

Itsepalvelu

PÄIVÄMÄÄRÄ

Kirjauspäivä: 8.8.2025

Arvopäivä: 8.8.2025

Tapahtumapäivä: 8.8.2025

ARKISTOTUNNUS

2508082588NGPH0031

VALUUTAN TIEDOT

Alkuperäinen summa: 610,00

Alkuperäinen valuutta: EUR